בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ז** ב**תמוז** תשס"ב (**27** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדות בידו, לוחות כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים. והלוחות מעשה אלוקים המה והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות. ... ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות, ויחר אף משה וישלך מידו את הלוחות וישַבֵּר אותם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרוף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל... ויהי ממחרת, ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם. ויָשָב משה אל ה' ויאמַר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלוהי זהב. ועתה, אם תשא חטאתם, ואם אַין, מחֵני נא מספרך אשר כתבת."[שמות ל"ב 15+]

היום, יום **תענית ציבור** (היא "צום [החודש] הרביעי") אודות חמישה דברים קשים ורעים שאירעו לעם ישראל ב**שבעה-עשר בתמוז** [כפי שהזכרנו לפני מספר ימים]:

נשתברו שני לוחות הברית הראשונים, ברדת משה רבינו מהר סיני וראה את עגל הזהב והמחולות; **בוטל** קרבן התמיד מלהקריב בבית הראשון; **הובקעה** העיר ירושלים בחורבן הבית השני; **שרף** אפוסטומוס הרשע את התורה; **הועמד** צלם בהיכל בבית המקדש. שעת **סיום הצום** (אם המשיח טרם הגיע)**: 2007** [ב"ש].

ואף-על-פי שהחזיר ה' את נחלתינו, ונכבשה לפנינו ארצנו, וזרוע ה' נגלתה עלינו במלחמת השחרור ואח"כ החלו ממלכות העולם להכיר בעצמאותינו ויש לנו מדינה עם ממשלה וכו'. מכל מקום, אין גאולתינו שלמה, שכן מקום המקדש בירושלים נמצא בידי זרים, רוב הארץ שהובטחה לנו מאת ה' מיושבת אויבים, ובית המקדש עדיין בחורבנו – הרי, עדיין לא השגנו ישועה, ואבלנו קיים. [ספר התודעה]

ואנו תפילה שלא רחוק היום בו תקויים נבואתו של זכריה [ח' 19]: "כה אמר ה' צבא-ות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו."

ה"**דף**" שלנו פועל, כידוע, לפי הלוח שלנו, הלוח העברי. אך מעניין לציין עובדה היסטורית ראויה למחשבה: **יום הכרזת העצמאות** של ארה"ב בשנת 1776 היה היום, **י"ז ב<u>תמוז</u>** – יום צום המציין, בין היתר, תחילת השלב הסופי של חורבן שני בתי המקדש - ועם זאת, סיום עצמאות היהודים בארצם. הווי אומר, בשעה שהאמריקאים חגגו את עצמאותם מבריטניה, אנחנו היהודים המשכנו להתאבל על חורבן הבית הלאומי שלנו. "**אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני...**" [תהלים **קל"ז** 5]

השבת, אנו קוראים את פר' "**פינחס**" [במדבר כ"ה 10 – ל' 1] בה למדים אנו על קרבנות הציבור שמקריבים בכל אחד ממועדי ישראל. ברוב השנים, קוראים פרשה זאת בימי "בין המְצָרים", 3 השבועות שבין 17 בתמוז לתשעה באב, בהם אנו מקיימים מנהגי אבלות על נפילת ירושלים בידי אויבים ועל חורבן בית-מקדשנו. אומר על כך האדמו"ר ר' ישראל מרוז'ין: מצאנו בספרים הקדושים שבבוא הגאולה השלמה לישראל יהיה שבעה-עשר בתמוז **יום ראשון של חג**, תשעה באב יהיה **יום אחרון של חג**, וימי "בין המצרים" ישמשו ימי "**חול-המועד**", ככתוב בנבואת הנחמה של ירמיה [ל"א 12]: "**והפכתי אבלם לששון**". וכשאנו קוראים בימי "בין המצרים" את פרשת המועדים ב"פינחס", בה מפורטים

כניסת השבת (ב"ש): 19^{26}

צאת השבת (ב"ש): 20^{24}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ז** ב**תמוז** תשס"ב (**27** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הקרבנות שהיו קרבים בימים שבית-המקדש היה קיים, מתעורר לבם של ישראל לשוב בתשובה שלמה, כדי לקרב את הגאולה השלמה ובניין בית-המקדש. [פרפראות לתורה]

כניסת השבת (ב"ש): 19^{26}

צאת השבת (ב"ש): 20^{24}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.